

جنگ آمریکا با عراق و پیامدهای آن

امریکا، با پشتیبانی قاطع و صریح انگلستان و تایید چند کشور دیگر، همچنان بر طبل جنگ با عراق می‌کوبد. تعداد نیروهای نظامی مستقر در کویت، عربستان و امارت و تجهیزات عظیم نظامی انتقال یافته به منطقه و آرایش‌های نظامی آنها حکایت از تهاجم قریب‌الوقوع آمریکا و متحدانش به عراق دارد. سازمان ملل متحد، با توجه به گزارش‌های ماموران بازرسی سلاح‌های کشتار جمعی در عراق، تا کنون دلیل محکمه‌پسندی برای صدور قطعنامه در جهت تجویز حمله نظامی به عراق نیافته است. کشورهای دارای حق وتو در شورای امنیت، مانند فرانسه و روسیه، تهدید به استفاده از این حق برای جلوگیری از وقوع جنگ کرده‌اند و همچنان امید به خلع سلاح و در نهایت، برکناری رژیم صدام، بدون جنگ دارند. عراق خود را برای دفاع تمام عیار آماده کرده است و با استفاده از تضاد منافع موجود بین کشورهای غربی و اعتراضات جهانی علیه جنگ، علاوه بر تشدید شکاف در جامعه جهانی، با نشان دادن انعطاف در برنامه خلع سلاح و همکاری با بازرسان سازمان ملل و مطرح کردن تهدیداتی مانند از بین بردن چاه‌های نفت و ضربه زدن به منافع آمریکا در جهان و حمله به متحدان آن در منطقه، به سیاست خرید زمان ادامه می‌دهد. تسلط بر منابع نفت دومین کشور نفت خیز جهان و تامین انرژی ارزان و فراوان برای آینده، حمایت بی‌دریغ از رژیم غاصب و جنایتکار اسرائیل و تامین امنیت آن به هر قیمت، حل مسئله فلسطین از طریق تغییرات جغرافیایی در منطقه، استقرار یک حکومت دست نشانده و هماهنگ با سیاست‌های آمریکا، آزمایش سلاح‌های جدید، مصرف سلاح‌های کهنه و فروش تجهیزات نظامی در منطقه و جهان از جمله هدف‌های آمریکا در این جنگ شمرده شده است. آتش‌افروزی آمریکا و متحدانش در منطقه همراه با کشتار وحشتناک مردم عراق و نابودی تاسیسات زیربنایی و ثروت ملی آن کشور خواهد بود. علاوه بر این، یکه‌تازی آمریکا در خاورمیانه عملاً موجب از اعتبار انداختن سازمان ملل، که فلسفه وجودیش جلوگیری از این قبیل رخدادهای ناگوار است، می‌گردد. هیچ یک از این اقدامات خودسرانه آمریکا به نفع جامعه جهانی نخواهد بود و تنها منافع کوتاه مدت آمریکا و متحدانش، به ویژه اسرائیل که محرک اصلی جنگ و خونریزی و تشنج است، را تامین خواهد کرد.

نهضت آزادی ایران، بر این اساس، هر گونه حمله خودسرانه آمریکا و متحدانش را به عراق و بهره‌گیری رژیم یاغی اسرائیل از اوضاع بحرانی برای نابود کردن ملت و آرمان فلسطین را به شدت محکوم و با اعتراضات گسترده ملت‌های جهان در این مورد هم‌آوایی می‌کند. شایان ذکر است که تا کنون هیچ دولتی به اندازه اسرائیل قطعنامه‌های سازمان ملل را زیر پا نگذاشته و دولت آمریکا در پشتیبانی از اسرائیل ده‌ها بار از حق وتو استفاده کرده‌است.

تا آنجا که به امنیت ملی کشورمان مربوط می‌شود، خلع سلاح کامل و تغییر حکومت عراق، چه از طریق جنگ و چه بدون آن، جمهوری اسلامی ایران را با مسائل و چالش‌های جدیدی مواجه خواهد نمود که بر امنیت کشور و آینده مردم ما تاثیر بسزایی خواهد داشت.

اگر قدرت تصمیم‌گیری در کشور را به دو مؤلفه اصلی، یکی مجموعه رهبری، نیروهای مسلح و

نهادهای انتصابی و دیگری مجموعه رئیس جمهوری و مجلس (نهادهای انتخابی) تقسیم کنیم و عامل موثرتر در تغییر سیاست‌های کلان کشور را همچنان مؤلفه اول بدانیم، امکان اتخاذ یکی از گزینه‌های زیر در روبرو شدن با حوادث آینده ناشی از جنگ عراق وجود دارد:

۱- گزینه اول: ادامه وضع موجود یعنی تداوم تقابل و درگیری بین اصلاح‌طلبان و محافظه‌کاران در عرصه سیاسی کشور و ناامید شدن بیشتر مردم.

بی‌شک سیاست توقف و کم‌اثر کردن مجلس توسط شورای نگهبان، عملکرد غیرقانونی و مداخله‌جویانه مجمع تشخیص مصلحت، تهدید و زندانی کردن اصلاح‌طلبان و مخالفان، تعطیل روزنامه‌های مستقل توسط قوه قضاییه، تهدید مردم توسط نیروهای نظامی و شبه نظامی، تئوریزه کردن خشونت، بیرون از حیطه قانون، توسط مجامع تبلیغی و بعضی از مسئولان از یک سو و طرح و تصویب قوانین جدید توسط مجلس اصلاحات در راستای حفظ حقوق و حاکمیت مردم، موضع‌گیری‌های ریاست محترم جمهوری و حضور و حرکت احزاب و گروه‌های سیاسی مستقل، از سوی دیگر، به افزایش بحران در کشور منجر خواهد شد که در شرایط کنونی منطقه مخاطرات بیشتری را متوجه کشورمان خواهد کرد.

۲- گزینه دوم: با بهره‌برداری از شرایط بحرانی خاورمیانه، بستن هر چه بیشتر فضای سیاسی کشور با تعطیل نهادهای انتخابی، متوقف کردن بیشتر انتشار روزنامه‌های مستقل، تشدید زندانی کردن اصلاح‌طلبان و مخالفان سیاسی، محدود کردن آزادی‌های مدنی، تهدید و ارباب مردم و ایجاد فضای بسته نظامی برای تامین مقاصد سیاسی در کشور.

۳- گزینه سوم: پذیرفتن راهبرد وفاق ملی و فرایند اصلاحات از طریق تمکین به برنامه‌های توسعه سیاسی ریاست جمهوری و اجرای کامل قانون اساسی، التزام همه مسئولان به رعایت قانون و پذیرش نظارت منتخبان مردم بر عملکرد آنها، اصلاح و تغییر اساسی در قوه قضاییه، رفع موانع تصویب قوانینی مانند اصلاح قانون مطبوعات، قانون منع شکنجه، قانون تعریف جرم سیاسی، اصلاح قانون انتخابات و حذف نظارت استصوابی، قانون تبیین اختیارات ریاست جمهوری و نیز رفع توقیف روزنامه‌های مستقل، آزادی دانشجویان و زندانیان سیاسی و مطبوعاتی که برخلاف قانون بازداشت و زندانی شده‌اند، تعطیل دادگاه‌های غیرقانونی، خشکاندن ریشه‌های فساد با رسیدگی قاطع و سریع به پرونده‌های سوء استفاده‌های مالی، توقف فعالیت‌های محافل خودسر و اقداماتی مانند آنها.

نهضت آزادی ایران، برپایه تجربه‌های تاریخی و آموزه‌های دینی، آگاهی از اوضاع اجتماعی و سیاسی کشور و پیش‌بینی وضع آینده منطقه، گزینه سوم را تنها راه حل مطلوب و واقع‌بینانه برای حفظ منافع و تامین امنیت ملی و کاهش اثرات ویرانگر تغییرات و رویدادهای آینده در جنگ عراق و تحولات منطقه می‌داند و به همه مسئولان کشور مشفقانه توصیه می‌کند که همه توان خود را در راستای تحقق گزینه سوم به کار گیرند. در غیر این صورت، آنان مسئول پیامدها و عوارض خطرناک ناشی از گزینه‌های اول یا دوم خواهند بود و بایستی در پیشگاه خداوند، ملت و تاریخ پاسخگوی نتایج تصمیمات و عملکرد خود باشند. ربا افتح بیننا و بین قومنا بالحق و انت خیر الفاتحین^۱

نهضت آزادی ایران

^۱ پروردگارا، میان ما و ملت ما به حق داوری کن که تو بهترین داورانی (اعراف - ۸۹)